

Poznajmy i egzekwujmy swoje prawa!

30 października 2013

Poznajmy i egzekwujmy swoje prawa. Nie pozwalamy dłużej urzędnikom na bezkarne, rażące przekraczanie uprawnień wobec nas.

Apelujemy do rodziców bezprawnie nachodzonych w miejscu zamieszkania/przebywania, przez urzędników sanepidu, opieki społecznej, policję itp. w związku z nieszczepieniem, o rozważenie przyjęcia poniższej taktyki i podjęcia odpowiednich kroków formalnych w związku z przekraczaniem uprawnień przez ww. urzędników. Zgodnie z obowiązującymi przepisami nikt nie ma prawa uruchamiać wobec obywateli maszyny interwencyjnej jedynie z powodu nieszczepienia.

Podjęcie takich działań przez urzędników, nachodzenie w celu zastraszenia, udzielanie przy tym fałszywych informacji w celu nakłonięcia do szczepienia (do tego najczęściej sprowadzają się wizyty ww. urzędników) kwalifikuje się jako przekroczenie uprawnień, naruszanie miru domowego, nękanie, a w przypadku wysuwania argumentu oddania sprawy do sądu rodzinnego, również jako groźby karalne (to już wiemy z orzeczeń sądowych, że sądy rodzinne nie mają prawa nakazywać szczepienia ani nie mają prawa orzekać czegokolwiek z powodu nieszczepienia).

W związku z powyższym w przypadku kontaktu ze strony urzędników w sprawie szczepień, proponujemy stanowczo unikać form nieoficjalnych, tzn. jakiejkolwiek wymiany zdań nie potwierdzonej na piśmie lub w postaci zarejestrowanych nagrań audiowizualnych. Urzędnika można poinformować, że dopuszczacie Państwo wyłącznie kontakt pisemny lub rozmowę z rejestratorem obrazu i dźwięku po uzyskaniu pisemnej zgody urzędnika na nagrywanie.

Urzednicy muszą uzyskać świadomość, że ponoszą pełną

odpowiedzialność administracyjną i karną za każdą fałszywie udzieloną obywatelowi informację i każdą bezprawną próbę zastraszenia obywatela.

UPRAWNIENIA I OBOWIĄZKI INSPEKCJI SANITARNEJ

Obowiązujące przepisy nie nakładają na Inspekcję Sanitarną obowiązku ani nie nadają uprawnień do kontroli obywatela w miejscu zamieszkania czy przebywania, w przypadku jedynie nieszczepienia. Musiałyby zachodzić inne podstawy w postaci uzasadnionego podejrzenia lub zdiagnozowania groźnej choroby zakaźnej i jednocześnie unikania przez osobę chorą leczenia. W każdym innym przypadku de facto nieformalna wizyta urzędnika Sanepidu w mieszkaniu obywatela, stanowi przekroczenie uprawnień, nękanie i jest równoznaczna z próbą zastraszenia.[1, 2]

UPRAWNIENIA I OBOWIĄZKI OPIEKI SPOŁECZNEJ

W kompetencji Ośrodka Pomocy Społecznej leży realizacja zadań własnych oraz zadań zleconych, określonych w Ustawie o pomocy społecznej i innych ustawach, statucie Ośrodka Pomocy Społecznej i innych uchwałach Rady miasta, a także porozumieniach zawartych z Wojewodą i innymi jednostkami samorządu terytorialnego.

Żadna ustawa nie nakłada na Ośrodki Pomocy Społecznej obowiązku ani nie nadaje uprawnień do interwencji z powodu nieszczepienia. Aby opieka społeczna otrzymała zlecenie przeprowadzenia wywiadu w miejscu zamieszkania, musiałyby zachodzić inne zdarzenia, w których zachodzą uzasadnione przesłanki, tzn. jeśli obywatel potrzebuje pomocy mieszczącej się w obowiązkach i kompetencjach instytucji pomocy społecznej. Tym bardziej nie mają prawa tego robić na podstawie jakichkolwiek innych aktów niższej rangi.[3]

UPRAWNIENIA I OBOWIĄZKI POLICJI

Do uprawnień i obowiązków policji nie należy podejmowanie

interwencji w sprawie jedynie nieszczepienia. Musiałyby zachodzić inne realne przesłanki odpowiadające ustawowemu opisowi czynu (czyli znamionom) zawartemu w kodeksie karnym lub kodeksie wykroczeń.

Zawiadomienie Policji w sprawie nieszczepienia przez Inspekcję Sanitarną lub Opiekę Społeczną jest bezpodstawne i powinno być ścigane z paragrafu o nieuzasadnionym wezwaniu i fałszywym oskarżeniu.[4, 5]

USTAWA O POLICJI

Art. 1.

2. Do podstawowych zadań Policji należą:

- 1) ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra;
- 2) ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania;
- 3) inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi;
- 4) wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców;
- 5) nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
- 6) kontrola przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych związanych z działalnością publiczną lub obowiązujących w miejscach publicznych;

7) współdziałanie z policjami innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi, a także z organami i instytucjami Unii Europejskiej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów;

8) gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji kryminalnych;

9) (uchylony);

10) prowadzenie bazy danych zawierającej informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA);

11) (uchylony).

3. Policja realizuje także zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz umów i porozumień międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych.

ZAKRES UPRAWNIEŃ POLICJI

Art. 14.

1. W granicach swych zadań Policja w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe.

2. Policja wykonuje również czynności na polecenie sądu, prokuratora, organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego w zakresie, w jakim obowiązek ten został określony w odrębnych ustawach.

Art. 15a.

Funkcjonariusz Policji ma prawo zatrzymania sprawców przemocy w rodzinie stwarzających bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego w trybie określonym w art. 15.

ZAWIADOMIENIE O PRZESTĘPSTWIE

Przestępstwo jest to czyn człowieka, społecznie szkodliwy, o znamionach określonych w ustawie, bezprawny, zawiniony, zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w chwili jego popełnienia.

Przestępstwa można podzielić na zbrodnie albo występki (art. 7 § 2 i 3 k.k.).

Zbrodnią jest czyn zabroniony, zagrożony karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 albo karą surowszą (25 lat pozbawienia wolności, kara dożywotniego pozbawienia wolności).

Występkiem jest czyn zabroniony, zagrożony grzywną (powyżej 30 stawek dziennych), ograniczeniem wolności (od 1 do 12 miesięcy) albo karą przekraczającą miesiąc pozbawienia wolności.

Wykroczenie to czyn człowieka, społecznie szkodliwy, o znamionach określonych w ustawie, bezprawny, zawiniony, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5000 złotych lub nagany. Wykroczenia różnią się od przestępstw stopniem szkodliwości.[6]

USTAWOWE ZNAMIONA CZYNU

Z definicji przestępstwa i wykroczenia wynika, że aby określone zdarzenie/zachowanie można było nazwać przestępstwem lub wykroczeniem musi ono odpowiadać ustawowemu opisowi czynu (czyli znamionom) zawartemu w kodeksie karnym lub kodeksie wykroczeń.

KTO SKŁADA ZAWIADOMIENIE O PRZESTĘPSTWIE

Zgodnie z art. 304 § 1 k.p.k. każdy, kto dowiedział się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym fakcie prokuratora lub Policję. Ze względu na społeczny charakter tego obowiązku, oceniany on

może być jedynie w sferze moralnej – brak jest możliwości zastosowania jakiejkolwiek sankcji karnej w wypadku jego niewykonania.

Obowiązek prawny (określony w 304 § 2 k.p.k.) zawiadomienia organów ścigania w przypadku posiadania informacji o popełnieniu przestępstwa dotyczy:

- wszystkich przestępstw ściganych z urzędu
- wybranych, szczególnie groźnych kategorii przestępstw, wskazanych w art. 240 § 1 k.k. (m.in.: ludobójstwo, zamach stanu, szpiegostwo, zamach na życie prezydenta, zabójstwo, porwanie statku powietrznego lub wodnego) – wówczas ciąży on na każdym.

Poza przepisami kodeksu karnego oraz kodeksu postępowania karnego istnieją ustawy zawierające przepisy nakładające na niektóre osoby obowiązek powiadomienia organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w przypadku posiadania wiarygodnych wiadomości na ten temat, na przykład:

- art. 572 § 1 KPC, który nakłada obowiązek na każdego zawiadomienia sądu opiekuńczego w sytuacji gdy zachodzą okoliczności i zdarzenia wywołujące konieczność wkroczenia sądu opiekuńczego i zdarzeniach uzasadniających wszczęcie postępowania z urzędu,
- art. 12 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zgodnie z którym osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych powzięły podejrzenie o popełnieniu przestępstwa z użyciem przemocy wobec członków rodziny, powinny niezwłocznie zawiadomić o tym Policję lub prokuratora.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ

Zgodnie z polską procedurą karną osoba, która ukończyła 17 rok życia, składająca zawiadomienie o przestępstwie, jest informowana o odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 238

k.k., art. 234 k.k., art. 233 §1 k.k., tj. za:

- powiadomienie Policji o niepopelnionym przestępstwie,
- fałszywe oskarżenie oraz
- składanie fałszywych zeznań.

Odpowiedzialność karna w wymienionych sytuacjach przewidziana jest tylko wtedy, gdy ktoś świadomie wprowadził w błąd Policję lub Prokuratora. Nie ponosi odpowiedzialności osoba, której zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub fałszywe oskarżenie innej osoby wynikało z błędnego przekonania (mylnego wrażenia), powziętego na podstawie okoliczności towarzyszących zdarzeniu.

Źródło: [Facebook – Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wiedzy o Szczepieniach STOP NOP](#)

PRZYPISY

[1] Ustawa o Inspekcji Sanitarnej

<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19850120049>

[2] Ustawa o chorobach zakaźnych

<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20082341570>

[3] Ustawa o pomocy społecznej

<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20040640593>

[4] Ustawa o Policji

<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19900300179>

[5] Zawiadamianie organów ścigania

http://www.podlaska.policja.gov.pl/programy/prawa_ofiar/doc/5.pdf

[6] Zawiadomienie o przestępstwie

http://www.podlaska.policja.gov.pl/programy/prawa_ofiar/doc/5.pdf